

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 61/17
Luxembourg, 13. junij 2017

Sodba v zadevi C-591/15
The Queen, na predlog The Gibraltar Betting and Gaming
Association/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Načelo svobode opravljanja storitev, ki ga zagotavlja pravo Unije, ne velja med Gibraltarjem in Združenim kraljestvom

Opravljanje storitev subjektov s sedežem v Gibraltarju za osebe v Združenem kraljestvu glede na pravo Unije namreč pomeni položaj, v katerem so vsi elementi omejeni na samo eno državo članico

The Gibraltar Betting and Gaming Association (GBGA) je poklicno združenje, katerega člani s sedežem večinoma v Gibraltarju ponujajo storitve iger na srečo na daljavo strankam v Združenem kraljestvu in drugod.

Združeno kraljestvo je leta 2014 sprejelo novo davčno ureditev za nekatere dajatve na igre na srečo. Ta nova ureditev, ki temelji na načelu „kraja potrošnje“, ponudnikom storitev iger na srečo nalaga plačilo dajatve za storitve iger na srečo, ki se jih igralcem v Združenem kraljestvu ponuja na daljavo. Prejšnja davčna ureditev, ki je temeljila na načelu „kraja opravljanja storitev“, pa je določala, da morajo le ponudniki storitev s sedežem v Združenem kraljestvu plačati dajatve na bruto dobiček od opravljanja storitev iger na srečo, ki se ponujajo strankam po vsem svetu.

Združenje GBGA je to novo davčno ureditev izpodbijalo pri High Court of Justice (England & Wales) (višje sodišče, Anglija in Wales, Združeno kraljestvo), pri čemer je zatrjevalo, da je ta ureditev v nasprotju z načelom svobode opravljanja storitev iz člena 56 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Tožena stranka, britanska davčna uprava, trdi, da se združenje GBGA ne more sklicevati na nobeno od pravic, ki temeljijo na pravnem redu Unije, ker opravljanje storitev subjektov s sedežem v Gibraltarju za osebe v Združenem kraljestvu ne spada na področje prava Unije. Nove davčne ureditve, ki se kot davčni ukrep uporablja brez razlikovanja, naj nikakor ne bi bilo mogoče šteti za omejitev svobode opravljanja storitev.

High Court of Justice Sodišče sprašuje, ali je treba za namene svobode opravljanja storitev Gibraltar in Združeno kraljestvo šteti za del samo ene države članice, ali pa ima Gibraltar na tem področju glede na pravo Unije ustavnopravni položaj ozemlja, ločenega od Združenega kraljestva, tako da je treba opravljanje storitev med njima obravnavati kot trgovino med dvema državama članicama.

Sodišče je najprej opozorilo, da se določbe Pogodb uporabljajo za evropska ozemlja, za katerih zunanje odnose je odgovorna država članica. **Gibraltar je evropsko ozemlje, za katerega zunanje odnose je odgovorna država članica, in sicer Združeno kraljestvo, tako da se pravo Unije za to ozemlje uporablja.**

Sodišče je poleg tega poudarilo, da je Gibraltar v skladu z Aktom o pristopu iz leta 1972 izključen s področja uporabe aktov Unije na nekaterih področjih prava Unije. Vendar se te izključitve ne nanašajo na svobodo opravljanja storitev. **Člen 56 PDEU se torej uporablja za Gibraltar.**

Dalje, Sodišče je navedlo, da se v skladu s sodno prakso **določbe Pogodbe na področju svobode opravljanja storitev ne uporabljajo za položaj, v katerem so vsi elementi omejeni na samo eno državo članico.**

Sodišče je ugotovilo, da to, da **subjekti s sedežem v Gibraltarju za osebe v Združenem kraljestvu opravljajo storitve**, glede na pravo Unije **pomeni položaj, v katerem so vsi elementi omejeni na samo eno državo članico**.

Sodišče je potrdilo, da **Gibraltar ni del Združenega kraljestva**. Vendar je ugotovilo, da **ta okoliščina ni odločilna pri ugotavljanju, ali je treba pri uporabi določb v zvezi s temeljnimi svoboščinami dve ozemlji šteti za eno državo članico**.

Po mnenju Sodišča **ni nobenih elementov, na podlagi katerih bi bilo za namene člena 56 PDEU odnose med Gibraltarjem in Združenim kraljestvom mogoče šteti za podobne odnosom med dvema državama članicama**. Nasprotna ugotovitev bi pripeljala do zanikanja vezi, ki je v pravu Unije priznana med tem ozemljem in to državo članico. Združeno kraljestvo je namreč prevzelo obveznosti na podlagi Pogodb do drugih držav članic, kar zadeva uporabo in prenos prava Unije na ozemlje Gibraltarja.

Sodišče je nazadnje potrdilo, da ugotovitev, do katere je prišlo, ne posega niti v cilj glede zagotavljanja delovanja notranjega trga niti v položaj Gibraltarja v nacionalnem ustavnem pravu ali v mednarodnem pravu. Poudarilo je, da **njegove ugotovitve ni mogoče razumeti tako, da posega v ločen in različen položaj Gibraltarja**.

OPOZORILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793